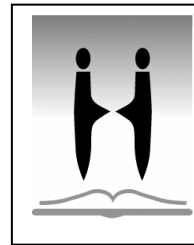

Háteigur

11. árgangur 1. tbl.

19. janúar 2007

GLEÐILEGT ÁR!

<http://www.hateigsskoli.is>

Frá skólastjóra

Ágætu lesendur

Ég óska öllum innilega gleðilegs árs og þakka fyrir ánægjulegt og gefandi samstarf á árinu sem leið. Nýtt ár gefur okkur öllum ný tækifæri og það er eins og við endurfæðumst með hækkandi sól. Þó að við Íslendingar höfum lært að lifa með myrkrinu í gegnum aldirnar er það samt svo að myrkrið hefur áhrif á okkur hvort sem okkur líkar betur eða verr. Það er eins og við séum í átaki. Við lýsum skammdegið eins og við höfum alltaf gert en nú er eins og við leggjumst alltaf meira og meira í allskonar neyslu. Kannski ekki undarlegt þar sem við lifum í því samfélagi sem býr við hvað mesta velmegun í heiminum. Allur hasar sem fylgir svo jólatímanum setur sitt mark á okkur. Matar- og svefnvenjur breytast í kringum jólin og spennan fylgir nýjum hlutum, stundum gleði og stundum vonbrigði. Þannig verðum við hér í skólanum oft í upphafi árs vör við óróleika og það gerðist núna. Við fundum fyrir almennum óróleika sem tengdist nemendum fyrst og fremst við frjálsar aðstæður í hléum. Nemendur virtust hins vegar almennt standa sig vel inni í kennslustundum og sinna starfi sínu vel. Ég tók sérstakan fund með unglingum til að ræða þennan vanda og það er ánægjulegt að segja frá því að þeir tóku tilmælum mínum og kennaranna vel. Nú í þriðju viku gengur mun betur og sérstaklega má geta þess að engin alvarleg slys hafa orðið í tengslum við snjóleiki. Nokkrir pústrar en flest hefur verið leyst samdægurs. Á lóðinni gilda ákveðnar reglur sem við reynum í sífellu að brýna fyrir nemendum. Snjóstríð og snjókast er leyft á hólnum og nemendur mega ekki kaffæra eða henda klókum. Einelti tengist helst frjálsum aðstæðum á skólalóðinni og því er brýnt fyrir þeim starfsmönnum sem fylgjast með að hafa augun opin og gera viðvart ef þeir verða varir við eitthvað. Við leitum markvisst að einelti í nóvember ár hvert með könnun okkar á líðan nemenda og hefur hún skilað miklum árangri. Við skráum formlega allar áminningar starfsmanna og úrvinnslu umsjónarkennara og stjórnenda. Ástæða þess að ég orða þetta í samhengi við upphaf þessa árs og þá staðreynd að snjór er yfir er sú að alltof margir nemendur nota snjóinn til að beita ofbeldi. Oftast er þá reynt að af-

saka hegðunina með vísan til þess að um leik hafi verið að ræða. Ég lýsi því stundum þannig að þegar góður hnoðsnjór kemur eins og spár benda til, þá er eins og margir nemendur uppgötvu vopn við fætur sínar sem þeir verði að nota. Við slíkar aðstæður er meiri hætta á að nemendur verði fyrir einelti sem er versta og erfiðast tegund af ofbeldi sem einstaklingar verða fyrir. Fylgist vel með líðan barna ykkar og ræðið reglulega við þau. Komið upplýsingum til okkar ef þið heyrið eitthvað sem þið eruð ekki sátt við.

Með hækkandi sól,

Ásgeir Beinteinsson, skólastjóri

Annaskipti

Annaskipti voru um síðustu helgi. Viða hafa nýir hópar byrjað í sundi, heimilisfræði, myndmennt, smíði og hönnun og textílmennt. Vorannareinkunn á unglingastigi fyrir ástundun verður líka reiknuð frá og með 15. janúar.

Starfsdagur – vitnisburður

Eins og fram hefur komið áður verður starfsdagur 22. janúar þar sem kennarar ganga frá vitnisburði sem verður afhentur 26. janúar. Á starfsdag og foreldraviðtalsdag verður Fristund opin fyrir þá sem þess æskja.

Foreldraviðtöl

Foreldraviðtöl verða þriðjudaginn 30. janúar. Forráðamenn mega búast við tilkynningum í allra síðasta lagi 26. janúar. Viðfangsefni viðtalanna er fyrst og fremst námsleg staða nemenda. Eins og undanfarin ár mæta nemendur frá og með 5. bekk í viðtölin með forráðamönnum. Vakinn er athygli forráðamanna á árlegri könnun skólans á viðhorfum foreldra. Kennarar afhenda könnunina í lok viðtals. Allir eru hvattir til að gefa sér tíma til þess að taka þátt. Unnið er úr niðurstöðum og þær notaðar til þess að bæta skólastarfið.

Listamaðurinn

Einu sinni var listamaður sem átti sitt eigið listahús. Hann var ótrúlega eigingjarn og vildi ekki deila því með neinum. Ekki einu sinni vinum sínum og ekki mömmu sinni og þabba sínum.

Thea Björnsdóttir Haaker, 3. bekk

Skólaljóð

Landafræði, stjörnuæði,
algebra og ljóðakvæði.
Börn í skóla, telpur í kjóla,
drengir í buxum, ég læri í skóla.
Með bækurnar heim ég stekk af stað.
Ekki meira get ég sagt um það.

Mihael Kristján Ivanovič og
Júlía Valborg Ragnarsdóttir, 5. bekk

Draugurinn á háaloftinu

Í gamla daga tók haförn lítið barn í Klausturseli og drap það.

Þegar mamma var lítil í Klausturseli sögðu bræður hennar að litla barnið væri draugur á háaloftinu. Hún trúði því af því að það heyrðist hljóð sem hljómaði einhvern veginn svona „dripp, drapp, dripp, drapp“ eins og gengið væri um háaloftsgólfíð. Hún þorði aldrei að fara upp á háaloft og leika sér með systkinum sínum. Þegar mamma var orðin 10 ára þorði hún loks upp á háaloft. Hún læddist að háaloftsdyrnum og stoppaði. Svo kíkti mamma inn og sá engan draug. Hún sá bara vatnstankinn og það lak vatn ofan í hann og þá heyrðist smellur, „dripp, drapp, dripp, drapp“ sem bergmálaði um háaloftið.

Sesselía Sól Dagsdóttir, 3. bekk

Haustferð í sveitina

Í haust fór ég í stöðreksturinn í sveitinni minni sem er í Austur- Húnavatnssýslu. Þá eru hrossin rekin af fjalli til byggða. Hesturinn sem ég var á hét Blástakkur. Hann var 19 vetra gamall. Hann stekkur rosalega hátt og hann er besti hesturinn minn. Í rekstrinum var á fremstur eiginlega allan tímann. Svo kom hlé, þá fékk ég mér að borða. Það komu fimm sinum hlé, þá gátu hestarnir hvílt sig og við líka. Svo þegar fjórir klukkutímar voru liðnir þá sá ég rosalega mörg krækiber og bláber. Þau voru rosalega safarík. Þegar sex klukkutímar voru liðnir þá datt ég næstum því af baki út af því að hesturinn minn þrónaði. Ferðin endaði á því að hestarnir voru reknir í réttina. Svo fórum við að reka hestana aftur á Röðul sem er bærinn hans afa míns. Þetta var góð og skemmtileg ferð.

Heimir Marel Geirsson, 5. bekk

Jól og áramót

Jólin voru fín og áramótin enn merkilegri, alla vega fyrir mig. Ég hef alltaf verið að deyja úr hræðslu út af öllum sprengjunum og í þetta sinn var ég hjá frænku minni. Við ætluðum á brennu og ég ætlaði sko ekki án eyrnahlífa. Þegar við lögðum af stað þurfti ég að laga eyrnahlífina og ég tók hana af mér. Allt í einu gerðist það að ég gleymdi að láta hana aftur á mig og vildi fá stjörnuljós. Svo sagði mamma mín, „þú heldur ekki einu sinni um eyrun“. Þá sagði ég, „ha? já, það er rétt“. Þá varð ég svo stolt að ég fór að monta mig eins og vanalega og fór að spyrja Jonna, „getur þú keypt rakettur og froska fyrir þrettándann?“ Þá sagði hann við mig, „við skulum sjá til“. Þegar við komum heim spurði ég litla frænda minn hvort hann vildi gefa mér froska og kíverjabelti. Hann sagði já og svo keypti Jonni miklu meira en ég bað um.

Ásdís Birna Bjarkadóttir, 5. bekk

Komum vel klædd í skólann

Foreldrar eru hvattir til að láta börn sín koma það vel klædd í skólann að þau geti verið úti í frímínútum og farið út í gönguferðir án þess að þeim verði kalt.

Námskeið í boði

Við viljum benda á nokkur námskeið sem vel gætu nýst börnum og/eða foreldrum þeirra. Þessi námskeið geta virkað sem góð forvörn, því ekki er nauðsynlegt að barn eða foreldrar séu í vanda til að geta sótt þau:

Fyrir börn með athyglisbrest á aldrinum 9 – 13 ára er í boði 11 vikna þjálfunarnámskeið í félagslegum samskiptum. (www.saman.is)

Foreldrahús býður upp á nokkur námskeið: „Börn eru líka fólk“ er 10 vikna forvarnarnámskeið ætlað börnum á aldrinum 6 – 11 ára og foreldrum þeirra. „Öflugt sjálfstraust“ er námskeið ætlað foreldrum með börn á öllum aldri. Sjálfstyrkingarnámskeiðin „Sjálfstyrking unglinga“ fyrir 13 - 17 ára og „Börnin okkar“ fyrir 10 -12 ára eru 10 vikna þjálfunarnámskeið fyrir börn. Helgarnámskeið fyrir unglinga 14 – 17 ára eru líka í boði. Nánari upplýsingar eru hjá Foreldrahúsi eða á heimasíðu þeirra, www.vimulaus.is.

Í gröfunni

Smári er í gröfunni og er að brjóta steina. „Kí kí klak kok“ heyrir í gröfunni. „Æ, æ, ég festi gröfuna í steinunum.“ Þá hringdi Smári í Halldór vin sinn og hann kom með þrylluna sína og lét bandið síga og kom gröfunni í lag og hún hélt áfram að brjóta steina.

Halldór Sörli Ólafsson, 3. bekk

Á fótboltaleik

Mér finnst ekki gaman á fótboltaleik. Ég hef farið oft á fótboltaleik en pabba og Ylfu finnst það rosa gaman. Einu sinni fór ég á kvennaleik Ísland-Svíþjóð. Það var ofboðslega leiðinlegt. Þá voru vinir Ylfu með. Þau heita Jóel og Embla. Þau voru allan tímann á hlaupum. Ég var fegin þegar við fórum heim.

Hólmfríður María Böðvarsdóttir, 3. bekk

Ég og Anna í sveitinni

Ég og Anna fórum í sveitina. Bærinn heitir Árbær og er á Austurlandi. Við fórum í rútu og vorum mjög lengi á leiðinni. Þegar við vorum komnar þá tók Jonni frændi vel á móti okkur. Hún Bjartey tók líka mjög vel á móti okkur en hún er litla smábarnið hans Jonna. Ég og Anna fengum mjólk beint úr kúnni og slátur þegar við komum inn. Við fórum svo út í hlöðu að leika okkur. Þar var fullt af heyi. Svo allt í einu fann Anna eitthvað undir sér. Það var kettlingur. Ég og Anna sáu að þetta var ekki bara einn kettlingur, heldur 5 kettlingar. Við lékum dágóða stund og svo þurftum við að fara að mjólka kýrnar. Ein kýrin sprautaði mjólk framan í Önnu en svo fórum við að sofa eftir að hafa leikið við Bjartey.

Emelía Góa Briem, 4. bekk

Í berjamó

Einu sinni fórum ég og nafni í berjamó og fundum mörg þúsund ber. Og svo vorum við að fara heim en þá voru berin allt of þung. Við gátum ekki haldið á þeim. Þá hámaði nafni berin í sig. Svo kom bóndi og hjálpaði okkur að bera berin. Við borðuðum mörg ber.

Darri Már Grímsson, 4. bekk

Spakmæli mánaðarins:

Ef þér finnst þú þurfa að brosa, láttu það eftir þér.